

Esèn:

Moja sveta noč.

*V novembru ovenčal
sem vse prijateljske grobove:
rožnate blazine
položil sem na črno zemljo,
kjer sameva križ
mrtvih bratcev in sestic,
da bodo na mehkem ležali,
in Kristusa čakali —*

*Žalostni november
jema! je slovo,
krizanteme so se osule,
oh, celo leto jih ne bo na Kras,
teh žalostnih, mrtvaških rož,
smrti celo leto k nam ne bo!
O mati, kdo tedaj je mislil,
da bom zadnjo krizantemo
položil na tvoj grob!*

*Umrla je moja mati,
kam naj grem božič praznovat!
Skozi okno zrem v borov gozd
in slišim borovce šepetati:
»Kaj je leto v onem oknu,
da je vse temno,
kaj se tamkaj ne obhaja sveta noč?«*

*Brat, kaj ne veš:
kje mati umrjè,
božično drevó po tistih doméh
se več ne prižge!
Sveča Gospodova
tam je ugásnila!*